

Recensie De Volkskrant ★★★★★ Noodzakelijk kwaad

In een meeslepende, komische voorstelling onderzoekt René van Meurs zijn gelijkhebbigheid

Noodzakelijk kwaad van cabaretier René van Meurs barst van de absurde conflicten die steeds grappiger escaleren.

René van Meurs in 'Noodzakelijk kwaad'. Beeld Annemieke van der Togt

'Ik heb de hele tijd gelijk en ik krijg het van niemand.' Met die woorden trapt René van Meurs zijn zesde voorstelling *Noodzakelijk kwaad* af. Vervolgens begint hij driftig bewijs te leveren voor zijn constatering, onder meer via een ongemakkelijke situatie met een vermeende flirt op een parkeerplaats langs de snelweg en in discussie met een karatedocent die als een soort goeroe functioneert.

In deze show grossiert hij in breed uitgesponnen, absurde verhalen over aanvallen of verdedigen in een conflict. Het zijn stuk voor stuk erg komische voorvallen die te grotesk zijn om uit de realiteit van zijn relatie en gezinsleven gegrepen te zijn.

De hele tournee van *Noodzakelijk kwaad* is uitverkocht, dus stel je even een volle zaal voor die in een aanzwellende lachgolf terecht komt – zo'n golf met vroege en latere instromers, omdat een ongelooftijke toestand steeds grappiger escaleert.

Ontzagwekkend energiepeil

Er blijft af en toe wat stoerdoenerigheid op de loer liggen, humor uit de categorie makkelijk scoren. Vooruit, want ondertussen werkt Van Meurs meeslepend en met een ontzagwekkend energiepeil toe naar een ongeveinsd (rust)punt dat verklaart wat er achter zijn houding steekt.

Alles komt samen op een Veluws vakantiepark, waar hij met twee jeugdvrienden uit Schipluiden naartoe is vertrokken na een ruzie met zijn vriendin, en waar hij per ongeluk een spacemuffin eet.

Het brengt hem uiteindelijk terug in de werkelijkheid, en bij de essentie, namelijk de vraag wat er nu precies te winnen valt met constant je gelijk halen. Of misschien belangrijker nog: wat je ermee kunt verliezen.